

ΕΤΟΣ 74ον

22 Μαρτίου 2026

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 12 (3799)

Η ΠΙΣΤΗ ΩΣ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Κατά την σημερινή Κυριακή η Έκκλησία προβάλλει την άσκητική μορφή και διδασκαλία ενός κορυφαίου άββã τής σιναϊτικής έρημου, του αγίου Ίωάννου τής Κλίμακος. Έζησε κατά τον 7ο αϊ., κατέλιπε τό ύπόδειγμα τής όσιακής βιοτής του ως πολύτιμη παρακαταθήκη σέ όλη τήν Έκκλησία, έθρεψε, και συνεχίζει νά θρέφει πνευματικά, τόν λαό του Θεού, λαϊκούς, μοναχούς, κληρικούς, μέ τό περίφημο βιβλίο του «Κλίμαξ». Ό άγιος Ίωάννης μέ τό ως άνω σύγγραμμά του άπελαύνει από τήν ύπαρξη του ανθρώπου τά σκοτεινά δαιμονικά πάθη πού επιδιώκουν νά τόν όδηγήσουν στήν άπώλεια και τήν καταστροφή, και φέρνει τό φώς και τήν άλήθεια του Χριστού, ως αύρα του Άγίου Πνεύματος.

Τό σημερινό, μάλιστα, εύαγγελικό ανάγνωσμα διακηρύσσει τήν πίστη τής Έκκλησίας ότι ό Κύριος Ίησους ήλθε στόν κόσμο «ίνα διά του θανάτου καταργήση τόν τό κράτος έχοντα του θανάτου, τουτ' έστι τόν διάβολον» (Έβρ. 2,14), καθώς γράφει ό άπόστολος Παύλος. Ό Κύριος έγινε άνθρωπος, για νά καταργήσει μέ τόν θάνατό του αυτόν πού έξουσίαζε τόν θάνατο, δηλαδή τόν διάβολο. Τοιουτοτρόπως, ή πίστη άναγεννά τόν άνθρωπο· τόν ανακαινίζει και τόν αναπλάθει· τόν άπαλλάσσει από τόν θάνατο τής άμαρτίας και του έγωισμού και τόν εισάγει στόν χώρο τής θαυματουργίας.

Ή πίστη ως συντελεστής του θαύματος

Ό πατέρας ενός δαιμονιζόμενου παιδιού, μάς λέει τό Εύαγγέλιο, ζητάει τήν βοήθεια του Χριστού για τόν πάσχοντα υιό του πού ύποφέρει παιδιόθεν από τήν έπήρεια των δαιμονικών δυνάμεων. Ή πίστη του πατέρα διήλθε από κάποια στάδια, στά όποία έχει σημασία νά αναφερθούμε.

Καταρχάς τόν βλέπουμε νά βυθίζεται στήν άπόγνωση, τήν άπελπισία. Δέν ήξερε τί νά κάνει μέ τό παιδί του, πώς νά τό βοηθήσει νά άπαλλα-

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Μάρκ. θ' 17-31)

Γενεά ἀπίστων;

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀποκριθεὶς εἰς ἐκ τοῦ ὄχλου εἶπε· Διδάσκαλε, ἤνεγκα τὸν υἱόν μου πρὸς σέ, ἔχοντα πνεῦμα ἄλλalon· καὶ ὅπου ἂν αὐτὸν καταλάβῃ, ῥήσσει αὐτόν, καὶ ἀφρίζει, καὶ τρίζει τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ, καὶ ζηραίνεται· καὶ εἶπον τοῖς μαθηταῖς σου ἵνα αὐτὸ ἐκβάλωσι, καὶ οὐκ ἴσχυσαν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ λέγει· Ὡ γενεὰ ἀπίστος, ἕως πότε πρὸς ὑμᾶς ἔσομαι; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρετε αὐτὸν πρὸς με. Καὶ ἤνεγκαν αὐτὸν πρὸς αὐτόν. Καὶ ἰδὼν αὐτόν, εὐθέως τὸ πνεῦμα ἐσπάραξεν αὐτόν, καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς ἐκυλίετο ἀφρίζων. Καὶ ἐπηρώτησε τὸν πατέρα αὐτοῦ· Πόσος χρόνος ἐστὶν ὡς τοῦτο γέγονεν αὐτῷ; Ὁ δὲ εἶπε· παιδιόθεν. Καὶ πολλάκις αὐτόν καὶ εἰς πῦρ ἔβαλε καὶ εἰς ὕδατα, ἵνα ἀπολέσῃ αὐτόν· ἀλλ' εἴ τι δύνασαι, βοήθησον ἡμῖν σπλαγχνισθεὶς ἐφ' ἡμᾶς. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ τό, εἰ δύνασαι πιστεῦσαι, πάντα δυνατὰ τῷ πιστεῦντι. Καὶ εὐθέως κράζας ὁ πατὴρ τοῦ παιδίου, μετὰ δακρῶν ἔλεγε· Πιστεύω, Κύριε· βοήθει μου τῇ ἀπιστίᾳ. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς, ὅτι ἐπισυντρέχει ὁ ὄχλος, ἐπετίμησε τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ, λέγων αὐτῷ· Τὸ πνεῦμα τὸ ἄλλalon καὶ κωφόν, ἐγὼ σοι ἐπιτάσσω· Ἐξέλθε ἐξ αὐτοῦ, καὶ μηκέτι εἰσέλθῃς εἰς αὐτόν. Καὶ κράζαν, καὶ πολλὰ σπαράζαν αὐτόν, ἐξῆλθε, καὶ ἐγένετο ὡσεὶ νεκρός, ὥστε πολλοὺς λέγειν ὅτι ἀπέθανεν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς κρατήσας αὐτόν τῆς χειρός, ἤγειρεν αὐτόν, καὶ ἀνέστη. Καὶ εἰσελθόντα αὐτόν εἰς οἶκον, οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπηρώτων αὐτόν κατ' ἰδίαν· ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τοῦτο τὸ γένος ἐν οὐδενὶ δύναται ἐξελεῖν, εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ. Καὶ ἐκεῖθεν ἐξελθόντες, παρεπορεύοντο διὰ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οὐκ ἤθελεν ἵνα τις γινῶ. Ἐδίδασκε γὰρ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὅτι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ ἀποκτανθεὶς, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.

χθεὶ ἀπὸ τὴν φοβερὴν κατάστασιν στὴν ὁποία βρισκόταν. Γι' αὐτὸ καὶ μὲ πόνον λέει στὸν Χριστό: «Καὶ πολλάκις αὐτόν εἰς τὸ πῦρ ἔβαλε καὶ εἰς ὕδατα, ἵνα ἀπολέσῃ αὐτόν». Πολλές φορές τὸ ἀκάθαρτο πνεῦμα ἔριξε τὸ παιδί στὴν φωτιά καὶ τὰ νερά γιὰ νὰ τὸ ἐξολοθρεύσει. Ἀπύθμενη ἡ κακία τοῦ διαβόλου· ἀπερινόητη, ἀκατάληπτη ἡ ἀγάπη καὶ ἡ δύναμη τοῦ Θεοῦ. Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ἐρμηνεύουν ἀλληγορικά τὸ ἀνωτέρω γεγονός, λέγοντας ὅτι ὁ ἄνθρωπος σπρώχνεται ἀπὸ τὸν ἀρχέκακο ὄφι στὴν φωτιά τοῦ θυμοῦ καὶ τῆς ἐπιθυμίας. Ὄντως, δὲν ὑπάρχει κάτι φοβερότερο ἀπὸ τὸ νὰ μὴ μπορεῖς νὰ θέσεις φραγμὸ καὶ νὰ μεταβάλλεις τὸν θυμὸ σὲ πραότητα καὶ δύναμη εὐεργετική· ἀπὸ τὸ νὰ μὴ σταματᾷς νὰ ἐπιθυμεῖς συνεχῶς καὶ νὰ λατρεύεις σάν εἰδῶλα πράγματα ὑλικά, νὰ ἀποζητεῖς τὴν ἐγωιστικὴ ἐπιβολὴ καὶ κυριαρχία ἐπὶ τῶν συνειδήσεων

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Τόν καιρόν ἐκεῖνον, κάποιος ἀπό τό πλήθος ἀποκρίθηκε καί εἶπε· Διδάσκαλε, ἔφερα τόν γιό μου σέ ἐσένα, γιατί ἔχει δαιμόνιο πού τόν κάνει ἄλαλο. Ὅπου τόν πιάσει, τόν ρίχνει κάτω καί βγάξει ἀφρούς καί τρίξει τά δόντια του καί μένει ξερός. Παρακάλεσα τούς μαθητές σου νά βγάλουν τό δαιμόνιο, καί δέν μπόρεσαν. Αὐτός ἀποκρίθηκε καί τοῦ εἶπε· Ἄπιστη γενεά, μέχρι πότε θά εἶμαι μαζί σας; Μέχρι πότε θά σᾶς ἀνέχομαι; Φέρτε τον σέ ἐμένα. Καί τόν ἔφεραν σέ αὐτόν. Ἀμέσως μόλις τόν εἶδε τό δαιμόνιο (τόν Ἰησοῦ), συντάραξε τόν νέο, πού ἔπεσε στή γῆ καί κυλιόταν καί ἔβγαζε ἀφρούς. Ὁ Ἰησοῦς ρώτησε τόν πατέρα του· Πόσος χρόνος εἶναι ἀπό τότε πού τοῦ συνέβη αὐτό; Καί αὐτός εἶπε· Ἀπό τότε πού ἦταν παιδί· καί πολλές φορές τόν ἔριξε στή φωτιά καί στό νερό, γιά νά τόν ἐξοντώσει· ἀλλά ἄν μπορεῖς νά κάνεις κάτι, λυπήσου μας καί βοήθησέ μας. Ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπε· Ἄν μπορεῖς νά πιστέψεις, ὅλα εἶναι δυνατά σέ ὅποιον πιστεύει. Καί ἀμέσως φώναξε δυνατά ὁ πατέρας τοῦ παιδιοῦ καί μέ δάκρυα στά μάτια εἶπε· Πιστεύω, Κύριε· βοήθησέ με στήν ἀπιστία μου. Ὅταν εἶδε ὁ Ἰησοῦς ὅτι συγκεντρώνεται πλήθος λαοῦ, ἐπέπληξε τό δαιμόνιο καί τοῦ εἶπε· Ἄλαλο καί κωφό δαιμονικό πνεῦμα, ἐγώ σέ διατάσσω· Βγές ἀπό αὐτόν καί ποτέ πλέον νά μήν μπεις πάλι σέ αὐτόν. Καί ἀφοῦ φώναξε δυνατά καί τόν συντάραξε, θῆκε καί ἔγινε σάν νεκρός ὁ νέος, ὥστε πολλοί νά νομίζουν ὅτι πέθανε. Ὁ Ἰησοῦς τόν ἔπιασε ἀπό τό χέρι, τόν σήκωσε καί στάθηκε ὄρθιος. Καί ὅταν μπῆκε σέ κάποιο σπίτι, οἱ μαθητές του τόν ρωτοῦσαν ἰδιαιτέρως, γιατί ἐμεῖς δέν μπορέσαμε νά βγάλουμε τό δαιμόνιο; Καί τούς εἶπε· Τά δαιμόνια μέ τίποτε ἄλλο δέν μποροῦν νά θγοῦν παρά μόνο μέ προσευχή καί νηστεία. Ὅταν ἔφυγαν ἀπό ἐκεῖ, περνοῦσαν μέσω τῆς Γαλιλαίας καί δέν ἤθελε νά τό ξέρει κανείς, γιατί δίδασκε τούς μαθητές του καί τούς ἔλεγε ὅτι ὁ Υἱός τοῦ Ἀνθρώπου θά παραδοθεῖ σέ ἀνθρώπους πού θά τόν θανατώσουν· καί ἀφοῦ θανατωθεῖ, θά ἀναστηθεῖ τήν τρίτη ἡμέρα. Αὐτοί ὅμως δέν καταλάβαιναν τί ἔλεγε καί δίσταζαν νά τόν ρωτήσουν.

(Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

τῶν ἀνθρώπων, μή σεβόμενος τήν ἐλευθερία τους. Καί ἔπειτα, σπρώχνεται ὁ ἄνθρωπος στό νερό, πού, μέ ἀλληγορική ἔννοια, εἶναι ἡ θαλασσοταραχή τῶν βιοτικῶν πραγμάτων. Ἀπορροφᾶται, δηλαδή, ἀπό τήν φιλοδοξία, τήν φιληδονία καί κάθε ἄλλο ἐπιβλαβές πάθος, καί ἔτσι γίνεται σταδιακά ἄδικος, ἄφρων, δυστυχής, ἀνισόρροπος.

Ὁ βασανισμένος πατέρας, ἀφοῦ διήλθε ἀπό τό δεύτερο στάδιο τῆς ἀμφιβολίας, δεδομένου ὅτι χωρίς νά τό πολυπιστεῦει εἶπε στόν Κύριο ἄν μπορεῖς νά κάνεις κάτι, βοήθησέ μας, σπλαγχνίσου μας, φθάνει στό τρίτο στάδιο, αὐτό τῆς δυνατῆς πίστεως, καθότι ἀποδέχθηκε χωρίς ἀμφισβήτηση τόν λόγο τοῦ Χριστοῦ: «εἰ δύνασαι πιστεῦσαι, πάντα δυ-

22 Μαρτίου 2026: ΚΥΡΙΑΚΗ Δ΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΗΣ ΚΛΙΜΑΚΟΣ)

«Ιωάννου όσιου συγγραφέως τής Κλίμακος». Βασιλείου ιερομάρτυρος τής

Άγκυρανῶν ἐκκλησίας († 362). Καλλινίκης μάρτυρος († 252).

Ἰηχος: πλ. δ΄ – Ἐωθινόν: Η΄ – Ἀπόστολος: Ἐβρ. στ΄ 13-20 – Εὐαγ.: Μάρκ. θ΄ 17-31.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 29 Μαρτίου, Ε΄ Νηστειῶν (Μαρίας τής Αἰγυπτίας).

Απόστολος: Ἐβρ. θ΄ 11-14 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. ι΄ 32-45.

νατά τῷ πιστεύοντι», καί μέ δάκρυα παρακαλοῦσε νά τόν βοηθήσει ὁ Κύριος στήν ἀπιστία του. Καί τό θαῦμα ἔγινε. Τό παιδί του ἐλευθερώθηκε ἀπό τήν δαιμονική ἐπιβολή μέ τήν θεία ἐνέργεια τοῦ Χριστοῦ.

Ἡ ἀκαταίσχυνη ἐλπίδα τής πίστεως

Ἡ πίστη, ὅπως λέει ὁ ἀπόστολος Παῦλος στήν πρός Ἑβραίους ἐπιστολή του, δίνει ὑπαρξη σέ ἐκεῖνα πού ἐλπίζουμε καί ἀποδεικνύει ἐκεῖνα πού δέν βλέπουμε. Γιά νά συμπληρώσει ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος: «ἄν ὅλα εἶναι φανερά, πού εἶναι ἡ πίστη, πές μου, γιατί πίστη εἶναι ἡ ἀνεπιφύλακτη ἀποδοχή». Λίγο πρίν ἀπαλλάξει ὁ Χριστός τόν νέο τής περικοπῆς μας ἀπό τήν κακία τῶν δαιμόνων, τοῦ κράτησε τό χέρι, τόν σήκωσε καί ἐκεῖνος θαυματουργικά στάθηκε ὄρθιος. Αὐτή ἡ κίνηση τοῦ Χριστοῦ εἰκονίζει τήν πίστη ὅτι ἡ ἀληθινή ζωή προσφέρεται ἀπό τόν Χριστό, ὁ Ὅποιος εἶναι ἡ ἀνάστασή μας ἀπό τήν ἐπήρεια τῶν δαιμονικῶν δυνάμεων. Γιατί τά ἀληθινά θαύματα δέν γίνονται γύρω ἀπό ἐμᾶς, ἀλλά μέσα μας, βαθιά στήν ψυχή μας. Καί τότε δέν τίθεται τό ἐρώτημα ἐάν μπορεῖ ὁ Χριστός νά θεραπεύσει τό παιδί μας, τό σῶμα, τήν ψυχή μας, τόν κόσμο μας, ἀλλά ἐάν μπορούμε ἐμεῖς νά πιστεύσουμε ὅτι ὁ Χριστός, ὡς ὁ μόνος ἀληθινός Θεός, δύναται νά μᾶς θεραπεύσει καί ἀναστήσει, νά μᾶς φωτίσει καί ἀγιάσει, νά κατοικήσει μέσα στήν ὑπαρξή μας καί ἐμεῖς μέσα στήν ἀκτινοβολία τής ἀγάπης Του.

Ἀρχιμ. Ν. Κ.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΠΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τής «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (δδ. Αἰόλου), Αθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τής «Αποστολικῆς Διακονίας τής Ἐκκλησίας τής Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Αθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίτιση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τής Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

---